

АНОТАЦІЯ

Гіга С.С. Мистецтво аранжування в аспекті стильової еволюції української естрадно-вокальної творчості. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 02 Культура і мистецтво за спеціальністю 025 Музичне мистецтво. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерство освіти і науки України. – Івано-Франківськ, 2023.

Дисертацію присвячено дослідженню мистецтва аранжування як чинника стильової еволюції українського естрадно-вокального мистецтва. Обґрунтовано теоретичні та методологічні підходи до комплексного вивчення феномена аранжування як особливого виду музичної творчості. Розроблено науково-методичний апарат дослідження творчого процесу аранжування та його універсальних функцій у різних сферах сучасної музичної діяльності. Розкрито взаємозв'язок креативного потенціалу творчого методу аранжування та динаміки жанрово-стильових трансформацій української естрадної пісні в її становленні як унікального індивідуалізованого концепту, актуального для сучасної слухацької аудиторії. Дисертація складається з трьох розділів. У *першому розділі* роботи визначено понятійний статус аранжування як особливого різновиду композиції та універсального творчого методу роботи з першоджерелом. Поняття аранжування розглянуто у контексті сучасного термінологічного дискурсу основних компонентів музичної транскрипційної системи, представлених категоріями перекладення, обробки і транскрипції. У результаті порівняльного етимологічного та лексико-семантичного аналізу ключових понять музичної транскрипційної сфери встановлено проміжну функцію аранжування як інтегративного поняття в системі похідних жанрів, здатного адаптуватися до сформованих в українському та зарубіжному музикознавстві традицій їх термінологічної інтерпретації. Виявлено генетично й історично зумовлені іманентні ознаки аранжування як пов'язаного з ранніми формами мистецтва виконавської імпровізації родового поняття та

універсального метаметоду трансформації запозиченого першоджерела в різних видах музичної діяльності.

Доведено, що залежно від форм роботи з вихідним музичним матеріалом, пов'язаних зі специфічними особливостями та характером функціонування у різних сферах музичної творчості – хоровому, народно-інструментальному мистецтві, джазі, естрадно-популярній музиці, аранжування може охоплювати широкий діапазон креативних функцій – від переважно технічних у жанрових формах бандурного аранжування чи хорової обробки адаптивного типу до ролі основного чинника формування художньо-цілісної композиції в джазі, де аранжування постає провідним методом творчості і носієм типових для джазу прийомів формотворення та інструментовки, що реалізуються крізь призму імпровізаційності. Обґрунтовано, що статусу повноцінного композиторського процесу сучасне аранжування набуває при використанні комп'ютерних технологій під час створення естрадно-пісенної композиції в інтерактивному режимі. Зазначено, що співвіднесення аранжування з драматургічно вибудованою естрадно-пісенною композицією як зразком глибокого переосмислення внутрішнього змісту вихідного музичного матеріалу є показником виникнення авторського аранжування як аналога автономної композиторської творчості. Результати проведеного дослідження підсумовує авторське визначення поняття аранжування.

Узагальнено стильову проблематику сучасної теорії естрадно-пісенних жанрів. Виявлено широкий контекст наукових звернень до питань стилю і жанру у сфері української естрадно-вокальної творчості, що дозволяє розглядати вокальну та інструментальну специфіку сучасної української естрадної пісні як багатошаровий стильовий феномен, а в якості її головних ознак виокремити пріоритетність куплетної форми з приспівом, текстово-музичну цільність з позицій її спрямованості на слухача, домінування особистісно-виконавського аспекту. Зроблено припущення, що аранжування в жанровій структурі пісенного шлягеру виконує функцію інтонаційно-стильового контексту епохи, відображаючи актуальні соціокультурні запити масової слухацької аудиторії.

З позицій методології дослідження сучасної кавер-культури окреслені теоретичні підходи до вивчення інтерпретаційної природи пісенного каверу як синтезованого результату стильового переосмислення оригінального музичного матеріалу в процесі аранжування інструментального супроводу. З'ясовано, що один із шляхів вивчення особливостей жанрово-стильового функціонування пісенного каверу пролягає через дослідження творчих механізмів процесу аранжування оригінальних естрадно-вокальних творів. Доведено, що критерій особистісної детермінації стилю естрадної пісні з позиції технологічної специфіки сучасного аранжування не є абсолютним, хоча початкова ідея його створення зорієнтована на індивідуальність виконавця. Інструментальний стиль тут виступає як заданий проєкт, який здійснюється в рамках конкретного різновиду естрадно-вокального жанру – оригінального авторського твору, кавер-версії, реміксу чи синтезованої композиції в стилі *classical crossover*.

Конкретизовано термінологічні номінації основних структурних розділів куплетної форми естрадної пісні відповідно до прийнятих норм їх сучасного використання в зарубіжному музикознавстві та композиторській і виконавській практиці у сфері популярної музики. Здійснено порівняльно-термінологічний аналіз основних назв структурних компонентів пісенної форми в популярній музиці – Verse, Refrain, Chorus, Bridge, Solo, Introduction, Coda – та проаналізовано комунікативні функції цих розділів з позиції їх сугестивного впливу на слухацьку аудиторію.

Простежено стильову еволюцію української естрадно-пісенної творчості від періоду міжвоєнного двадцятиріччя ХХ століття – до сьогодення. Починаючи від галицького шлягеру в жанрі танго, фокстроту, повоєнних джазових та свінгових впливів, впливів латино-американських ритмів, рок-н-ролла, біг-біту, різних течій рок-музики, фанку, що спричинило появу композицій з елементами стилів джаз-фанк, джаз-рок, фолк-рок, нью-вейв, психоделік-рок, прогресивний рок та ін., мистецтво естрадного аранжування набувало арсеналу щоразу новіших і багатших можливостей, зберігаючи свою самобутність завдяки яскраво вираженому фольклорному джерелу. У історичній ретроспективі українська естрадно-пісенна творчість постає як експериментальна сфера

постійного стильового оновлення музично-виразових засобів аранжування, творчі результати якого, особливо періоду розквіту українського фанку 70-х років, зберігають свою мистецьку актуальність і в наш час як зразки художньо повноцінного включення у світовий стильовий контекст тогочасної популярної музики та водночас збереження унікального українського коду національного звукового ідеалу.

У *другому розділі* дисертації обґрунтовано теоретичні та методологічні підходи до вивчення мистецтва аранжування як чинника стилетворення естрадно-вокальної композиції. Проаналізовано специфіку творчого процесу аранжування у проєкції на категорії музичного стилю, музичного мислення, музичної інтерпретації та художнього перекладу в музиці. Розглянуто прийоми композиторської техніки аранжування у процесі формотворення, стильових модифікацій ритму, темброво-динамічного оформлення та моделювання звукового образу на фактурному, синтаксичному і композиційному рівнях структурно-семантичної організації інструментальної складової пісенного матеріалу. Доведено визначальну роль ритмічних патернів як розпізнавальних стильових знаків широкого діапазону традиційних і новітніх стилів популярної музики, а також провідну стильову функцію фактури та її фонічних характеристик у формуванні звукового простору інструментального супроводу вокальної партії як умови реалізації драматургічної ідеї розвитку цілісного музичного образу пісенного твору. Окреслено термінологічні, теоретичні, культурологічні та виконавські аспекти музичної природи ґруву як одного з ключових факторів стильової індивідуалізації інструментальної партії сучасної естрадно-пісенної композиції. Обґрунтовано творчу роль аранжувальника як сполучної ланки в системі музичної комунікації композитор – виконавець – слухач і визначено пріоритети індивідуального виконавського стилю естрадного співака та актуальних слухацьких орієнтирів у процесі створення оригінального музичного продукту. Доведено культуротворчу функцію мистецтва аранжування як системотворної сфери сучасної професійної музичної діяльності, спрямованої на реалізацію нових ідей, концепцій, стильових рішень і принципів організації

музичного матеріалу з метою популяризації класичного і сучасного українського естрадно-вокального мистецтва.

Розглянуто умови і методи використання музичних комп'ютерних технологій у практиці сучасного аранжування. З'ясовано, що реалізація музично-виконавського аспекту створення аранжування веде до появи нового різновиду технологічно синтезованої композиції, в якій поєднуються гра машини і музиканта. Обґрунтовано, що цифровізація творчого процесу аранжування відкриває нові грані в підході до роботи з першоджерелом та формує унікальне комунікативне середовище, в умовах якого постать аранжувальника об'єднує в собі ознаки діяльності композитора, виконавця, звукорежисера, саундпродюсера.

Проаналізовано програмні комп'ютерні засоби, які стали невід'ємною складовою багатьох технологічних процесів у сучасній музичній творчості та основою розвитку нових технологій моделювання стильового профілю естрадно-вокальної композиції в процесі аранжування. Розглянуто основні етапи авторського створення комп'ютерного аранжування естрадної пісні. Проаналізовано методи використання MIDI-інструментів та набору плагінів у програмі *Logic Pro X* для роботи з фактурою, ритмом, створення і редагування власних семплів, запису вокалу, підготовки проєкту до зведення та мастерингу музичної композиції.

У *третьому розділі* дисертації обґрунтовано креативний потенціал мистецтва аранжування як фактора стильової трансформації естрадно-вокального твору постмодерної доби. На основі застосування наукового апарату семіотичної методології та міждисциплінарного підходу здійснена проєкція творчих методів постмодернізму на тематичний, інтонаційний та фонічний рівні аранжування поп-рок-композиції «Rendez-Vous» з однойменного кліпу гурту «Океан Ельзи». У результаті виокремлено низку використаних в аранжуванні художніх технік подвійного кодування, серед яких – прийоми включення у звукову палітру сучасного інструментарію характерних тембрів-емблем інструментальних стилів популярної музики минулого; використання архетипових музично-риторичних фігур підвищеної експресії та інших

інтонаційних патернів, що можуть функціонувати і як елементи музичної цитації, і як лейттеми індивідуального композиторського стилю; застосування стилізованих виконавських засобів виразності, типових для гітарного стилю поп-музики 60-х років. Важливим фактором нарощування музичних кодомовних образів у семантичному просторі аранжування естрадно-вокального твору є система культурних кодів, закладена у сценарному та візуальному рядах музичного відеокліпу, кінематографічний контекст котрого значно розширює можливості декодування як музичної мови аранжування, так і вокально-мовленнєвих засобів виразності індивідуального стилю автора-виконавця власного твору. Узагальнено стильові функції аранжування як оригінального музичного концепту, що забезпечує численні зв'язки з музичними явищами різноманітної історичної, стильової та жанрової приналежності шляхом використання художніх прийомів подвійного кодування, стильової алюзії, ремінісценції, відвертого чи прихованого цитування, переінакшення, інтертекстуальної іронії тощо, завдяки чому естрадно-вокальна композиція набуває типологічних рис яскравого мистецького феномена постмодерної доби.

Здійснено теоретичну розробку методів характеристики та стильової атрибуції аранжування естрадно-вокальної композиції. На основі порівняльного слухового аналізу звукозаписів пісні «Я піду в далекі гори» в авторському виконанні Володимира Івасюка та її кавер-версії у виконанні Квітки Цісик і аранжуванні Джека Кортнера диференційовано найбільш активні, придатні для визначення характерних ознак стилю виразові засоби музики. Визначено алгоритм аналітичних дій у процесі слухової експертизи специфіки музичної мови аранжування, спрямованих на виявлення генезису стильового профілю естрадно-вокальної композиції. У зв'язку з цим виокремлено параметри темпоритму і фонізму як базові критерії розпізнавання стильової домінанти інструментальної складової твору пісенного жанру.

Методологія дослідження ґрунтується на комплексному вивченні творчої специфіки аранжування твору естрадно-пісенного жанру з використанням системного і типологічного підходів, індуктивного та структурно-функціонального методів аналізу музичних композицій, а також включає в себе

1) описовий слуховий метод, 2) метод порівняльної стильової характеристики аранжувань, здійснюваної за принципом контрастних зіставлень або зіставлень за подібністю творчих методів інструментування, формоутворення, темпоритмічної, мелодико-тематичної та ладотональної організації музичного матеріалу інструментальних супроводів, та 3) метод ідентифікації стильової домінанти (генези) твору пісенного жанру з тим чи іншим напрямком популярної, джазової, народної або академічної музики.

Результатом дослідження стала теоретична розробка методики стильової атрибуції аранжувань кавер-версій творів популярних пісенних жанрів. У науковий апарат методики стильового аналізу поряд із традиційними музикознавчими методами дослідження включені визначення понять константного та аконстантного типів звукового образу аранжування як оперативних критеріїв стильової диференціації повторно-циклічного та наскрізно-драматургічного принципів розвитку звукової ідеї естрадно-вокальної композиції. Обґрунтовано необхідність врахування критеріїв музичної новизни та естетичної вартості в оцінці результатів стильового переосмислення аранжувальником оригінального музичного тексту твору естрадно-пісенного жанру.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в дисертації вперше обґрунтовано теоретичні та методологічні підходи до комплексного вивчення феномена аранжування як особливого виду музичної творчості. Систематизовано стильові функції аранжування в побудові музичного цілого естрадно-вокальної композиції та доведено культуротворчу функцію мистецтва аранжування в сучасній системі музичної комунікації. Окреслено методологічні підходи до вивчення специфіки аранжування пісенного каверу як феномена авторської реінтерпретації. Адаптовано науковий апарат семіотичної методології для виявлення художніх технік подвійного кодування в музичній мові сучасних аранжувань естрадно-пісенних композицій. Створено методику стильової атрибуції аранжування кавер-версії популярного естрадно-вокального твору та висвітлено стильовий потенціал аранжування як чинника концептуалізації естрадно-пісенної творчості постмодерної доби.

Ключові слова: аранжування, творчість, музичний стиль, пісенний жанр, естрадне музичне мистецтво, естрадно-вокальна композиція, українська естрадна пісня, кавер-версія, інтерпретація, звукозаписи, стильова атрибуція, відеокліп, комп'ютерні технології, постмодернізм.

ABSTRACT

Giga S. S. The art of arrangement in the aspect of style evolution of Ukrainian pop-vocal creativity. – Qualifying scientific work on manuscript rights.

Dissertation for obtaining the scientific degree of Doctor of Philosophy in the field of knowledge 02 Culture and art in the specialty 025 Musical ar. – Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ministry of Education and Science of Ukraine. – Ivano-Frankivsk, 2023.

The dissertation is devoted to the study of the art of arrangement as a factor in the style evolution of Ukrainian pop and vocal art. The theoretical and methodological approaches to the comprehensive study of the phenomenon of arrangement as a special kind of musical creativity are substantiated. The scientific and methodological apparatus for studying the creative process of arrangement and its universal functions in various spheres of contemporary musical activity is developed. The interrelation of the creative potential of the creative method of arrangement and the dynamics of genre and style transformations of the Ukrainian pop song in its formation as a unique individualised concept relevant to the modern audience is revealed. The dissertation consists of three chapters. *The first chapter* defines the conceptual status of arrangement as a special type of composition and a universal creative method of working with the original source. The notion of arrangement is considered in the context of the modern terminological discourse of the main components of the musical transcription system, represented by the categories of translation, processing and transcription. The comparative etymological and lexical-semantic analysis of the key concepts of the musical transcription sphere has revealed the intermediate role of arrangement as an integrative concept in the system of derivative genres, capable of adapting to the traditions of their terminological interpretation established in Ukrainian and foreign musicology. Genetically and historically conditioned immanent signs of

arrangement as a generic concept related to the early forms of the art of performing improvisation and a universal metamethod of transformation of the borrowed primary source in various types of musical activity are revealed.

It is proved that, depending on the forms of work with the source musical material, associated with the specific features and nature of functioning in various areas of musical creativity – choral, folk instrumental art, jazz, and pop music, arrangement can cover a wide range of creative functions – from mainly technical ones in genre forms of bandura arrangement or adaptive choral arrangement to the role of the main factor in the formation of an artistic and integral composition in jazz, where arrangement is the leading method of creativity and the carrier of typical jazz techniques of forming and instrumentation, realised through the prism of improvisation. It is substantiated that the status of a full-fledged compositional process is acquired by modern arrangement when using computer technologies in the process of creating a pop song composition in an interactive mode. It is noted that the correlation of the arrangement with a dramaturgically constructed pop-song composition as a model of deep rethinking of the inner content of the source musical material is an indicator of the emergence of the author's arrangement as an analogue of autonomous compositional creativity. The results of the study are summarised by the author's definition of the concept of arrangement.

The style issues of the modern theory of pop song genres are generalised. A wide context of scientific references to the issues of style and genre in the field of Ukrainian pop-vocal creativity is revealed, which allows us to consider the vocal and instrumental specificity of modern Ukrainian pop song as a multilayered stylistic phenomenon, and to single out the priority of the verse form with a chorus, textual and musical integrity from the standpoint of its orientation towards the listener, and the dominance of the personal and performing aspect as its main features. It is assumed that the arrangement in the genre structure of a song hit performs the function of the intonational and stylistic context of the era, reflecting the actual socio-cultural demands of the mass audience. It has been found that one of the ways to study the peculiarities of the genre-stylistic functioning of a song cover is through the study of the creative mechanisms of the process of arranging original pop-vocal works.

It is proved that the criterion of personal determination of the pop song style from the standpoint of the technological specificity of modern arrangement is not absolute, although the initial idea of its creation is focused on the individuality of the performer. Here, the instrumental style acts as a given project that is carried out within a specific type of pop vocal genre – an original author's work, cover version, remix, or synthesised composition in the style of classical crossover.

The terminological nominations of the main structural sections of the verse form of the pop song are specified in accordance with the accepted norms of their modern use in foreign musicology and the compositional and performing practice in the field of popular music. A comparative and terminological analysis of the main names of the structural components of the song form in popular music – Verse, Refrain, Chorus, Bridge, Solo, Introduction, Coda – is carried out and the communicative functions of these sections are analysed from the point of view of their suggestive influence on the listening audience.

The stylistic evolution of Ukrainian pop songwriting from the period of the interwar twenties of the twentieth century to the present day has been traced. Starting from the Galician tango, foxtrot, post-war jazz and swing influences, Latin American rhythms, rock and roll, big beat, various trends in rock music, funk, which led to the emergence of compositions with elements of jazz-funk, jazz-rock, folk-rock, new wave, psychedelic rock, progressive rock, etc, the art of pop arrangement acquired an arsenal of new and richer possibilities, while retaining its identity due to a pronounced folklore source. In historical retrospect, Ukrainian pop songwriting appears as an experimental sphere of constant stylistic renewal of musical and expressive means of arrangement, the creative results of which, especially in the period of the heyday of Ukrainian funk in the 70s, retain their artistic relevance in our time as examples of artistically complete inclusion in the world stylistic context of the popular music of that time and at the same time preservation of the unique Ukrainian code of the national sound ideal.

In the second chapter of the dissertation the theoretical and methodological approaches to the study of the art of arrangement as a factor in the style formation of pop-vocal composition are substantiated. The specifics of the creative process of

arranging are analysed in terms of the categories of musical style, musical thinking, artistic translation in music and musical interpretation. The methods of the composer's technique of arranging in the process of forming, stylistic modifications of the rhythm, timbre-dynamic design and modelling of the sound image at the textural, syntactic and compositional levels of the structural and semantic organisation of the instrumental component of the song material are considered. The determining role of rhythmic patterns as distinctive style marks of a wide range of traditional and contemporary styles of popular music, as well as the leading stylistic function of texture and its phonic characteristics in shaping the sound space of instrumental accompaniment of the vocal part as a condition for the realisation of the dramatic idea of developing an integral musical image of a song composition is proved. The terminological, theoretical, cultural and performing aspects of the musical nature of groove as one of the key factors of stylistic individualisation of the instrumental part of a modern pop song composition are outlined. The creative role of the arranger as a link in the system of musical communication composer – performer – listener is substantiated and the priorities of the individual performance style of the pop singer and the actual listening preferences in the process of creating an original musical product are determined. The culture-creating function of the art of arrangement as a system-forming sphere of modern professional musical activity, aimed at the implementation of new ideas, concepts, stylistic solutions and principles of organizing musical material with the aim of popularizing classical and modern Ukrainian pop and vocal art, has been proven.

The conditions and methods of using musical computer technologies in the practice of modern arrangement are analysed. It has been found that the implementation of the musical and performance aspect of creating an arrangement leads to the emergence of a new kind of technologically synthesised composition that combines the play of a machine and a musician. It is proved that the digitalisation of the creative process of arrangement opens up new facets in the approach to working with the original source and forms a unique communication environment in which the figure of an arranger combines the features of the activities of a composer, performer, sound engineer, sound producer. The computer software tools that have become an integral part of many technological processes in modern musical creativity and the

basis for the development of new technologies for modelling the style profile of a pop-vocal composition in the process of arrangement have been analyzed. The main stages of the author's creation of a computer arrangement of a pop song are considered. Methods of using MIDI tools and a set of plug-ins in Logic Pro X to work with texture, rhythm, create and edit your own samples, record vocals, prepare a project for mixing and mastering a musical composition are analysed.

In the third chapter of the dissertation the creative potential of the art of arrangement as a factor in the stylistic transformation of a postmodern pop-vocal work is substantiated. Based on the use of the scientific apparatus of semiotic methodology and an interdisciplinary approach, the projection of the creative methods of postmodernism on the thematic, intonation and phonic levels of the arrangement of the pop-rock composition «Rendez-Vous» from the same name clip of group «Ocean Elsa» was carried out. As a result, a number of artistic techniques of double coding used in the arrangement are singled out, among which are the techniques of including characteristic timbres-emblems of instrumental styles of popular music of the past into the sound palette of modern instruments; the use of archetypal musical and rhetorical figures of heightened expression and other intonation patterns that can function both as elements of musical citation and as leit-theme of an individual compositional style; the use of stylized performance means of expression, typical of the guitar style of pop music of the 60s. An important factor in the increase of musical code-language images in the semantic space of the arrangement of a pop-vocal work is the system of cultural codes embedded in the script and visual series of a music video clip, the cinematic context of which significantly expands the possibilities of decoding both the musical language of the arrangement and the vocal-speech means of expressing the individual style of the author-performer of his own work. The conclusions summarize the stylistic functions of the arrangement as an original musical concept, which provides numerous connections with musical phenomena of various historical, stylistic, and genre affiliations through the use of artistic techniques of double coding, stylistic allusion, reminiscence, overt or covert quoting, paraphrasing, intertextual irony, thanks to which the pop-vocal composition acquires typological features of a bright artistic phenomenon of the postmodern age.

The theoretical development of methods for characterising and attributing the style of arrangement of a pop-vocal composition is carried out. On the basis of a comparative auditory analysis of sound recordings of the original and cover versions of a pop song composition, the most active expressive means of music suitable for determining the characteristic features of the style are differentiated. The algorithm of analytical actions in the process of auditory examination of the specifics of the musical language of the arrangement aimed at identifying the genesis of the style profile of a pop-vocal composition is determined. In this regard, the parameters of tempo rhythm and phonism are defined as the basic criteria for recognising the stylistic dominant of the instrumental component of a song genre composition. The research methodology is based on a comprehensive study of the creative specifics of pop-song arrangements using a systematic typological approaches, inductive and structural-functional methods of analysing musical compositions, and also includes a descriptive auditory method and a method of comparative stylistic characterisation of arrangements, carried out on the principle of contrasting comparisons or comparisons based on the similarity of creative methods of instrumentation, form formation, tempo rhythmic, melodic and thematic and harmonic organisation of the musical material of instrumental accompaniments, is a method of identifying the stylistic dominant (genesis) of a song genre work with a particular direction of popular, jazz, folk or academic music. The research resulted in the theoretical development of a methodology for style attribution of arrangements of cover versions of works of popular song genres. The scientific apparatus of the methodology of style analysis, along with traditional musicological research methods, includes definitions of the concepts of constant and aconstant types of the sound image of an arrangement as operational criteria for the style differentiation of the repeated-cyclic and through-dramatic principles of development of the sound idea of a pop-vocal composition. The necessity of taking into account the criteria of musical novelty and aesthetic value in assessing the results of the arranger's style reinterpretation of the original musical text of a pop-song work is substantiated.

The scientific novelty of the results obtained is that the thesis is the first to substantiate theoretical and methodological approaches to the comprehensive study of the phenomenon of arrangement as a special type of musical creativity. The stylistic

functions of arrangement in the construction of the musical whole of a pop-vocal composition are systematised and the culture-creating function of the art of arrangement in the modern system of musical communication is proved. The methodological approaches to the study of the specifics of song cover arrangements as a phenomenon of authorial reinterpretation are outlined. The scientific apparatus of semiotic methodology has been adapted to identify artistic techniques of double coding in the musical language of modern arrangements of pop songs. The methodology of style attribution of the arrangement of a cover version of a popular pop-vocal work is created and the stylistic potential of the arrangement as a factor in the conceptualisation of pop-song creativity of the postmodern era is highlighted.

Key words: arrangement, creativity, musical style, song genre, pop music art, pop vocal composition, Ukrainian pop song, cover version, interpretation, sound recordings, style attribution, video clip, computer technology, postmodernism.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Гіга С. С. Аранжування в аспекті стилетворення естрадно-вокальної композиції. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 31. Том 1. С. 119–124.

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/31.213751>

URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/31_2020/part_1/17.pdf

2. Гіга С. С. Аранжування як фактор стильової динаміки естрадно-вокальної композиції постмодерної доби. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Вип. 57. Том 1. С. 87–93.

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/57-1-11>

URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/57_2022/part_1/11.pdf

3. Гіга С. С. Стильовий потенціал аранжування у дзеркалі кавр-версії

естрадно-вокальної композиції. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Вип. 62. Том 1. С. 82–88.

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/62-1-11>

URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/62_2023/part_1/11.pdf

4. Гіга С. С. Поняття аранжування в контексті сучасного термінологічного дискурсу. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Вип. 67. Том 1. С. 103–110.

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/67-1-13>

URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/67_2023/part_1/13.pdf

Статті, що індексується в міжнародних наукометричних базах:

5. Giga, S., & Oparyk, L. (2023). Aspects of style attribution arrangement of cover version of pop-vocal composition. *Amazonia Investiga*, 12(68), 258–268.

DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.68.08.24> (Web of Science)

URL: <https://amazoniainvestiga.info/check/68/24-258-268.pdf>

Статті в інших наукових виданнях та збірках наукових конференцій:

6. Гіга С. Основи технічного забезпечення вокально-естрадного виконавства. *Вокальне мистецтво: Історія. Сучасність. Перспективи: зб. Статей*. Івано-Франківськ: Фоліант, 2015. С. 107–117. [URL: http://lib.pnu.edu.ua/files/zbirnyky/Zbirnyk%20Вокальне%20мистецтво.%20Історія.%20Сучасність.%20Перспективи.pdf](http://lib.pnu.edu.ua/files/zbirnyky/Zbirnyk%20Вокальне%20мистецтво.%20Історія.%20Сучасність.%20Перспективи.pdf)

7. Гіга С. С. Поняття аранжування крізь призму наукових концепцій музичного стилю. *Матеріали звітної наукової вебконференції викладачів, докторантів, аспірантів університету за 2019 рік ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 6–8 квітня 2020 р., м. Івано-Франківськ*. Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника,

2020. С. 328–330. URL: https://nauka.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/122/2020/08/тези_допов_2020..pdf

8. Гіга С. С. Сильові функції аранжування в побудові цілісного музичного образу естрадно-пісенної композиції. *Матеріали звітної наукової вебконференції викладачів, докторантів, аспірантів університету за 2020 рік ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 5–9 квітня 2021 р., м. Івано-Франківськ. Електронне видання. Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2021. С. 249–251. URL: <https://nauka.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/122/2021/08/тези-пну2021.pdf>*

9. Гіга С. С. Композитор-аранжувальник Левко Дутківський як зачинатель українського біг-біту. *Innovations and prospects in modern science. Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference. SSPG Publish. Stockholm, Sweden. 2023. Pp. 296–299. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/10/INNOVATIONS-AND-PROSPECTS-IN-MODERN-SCIENCE-23-25.10.23.pdf>*

10. Гіга С. С. Аранжування як фактор стильової динаміки львівської естради міжвоєнного періоду ХХ століття. *European scientific congress. Proceedings of the 10th International scientific and practical conference. Barca Academy Publishing. Madrid. Spain. 2023. Pp. 399–404. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/10/EUROPEAN-SCIENTIFIC-CONGRESS-29-31.10.23.pdf>*